

ved Siden af denne en ny Afgift, som skal ydes i en ny Form. Er det ikke det, man med et populært Udtryk kalder „at gøre det sværere“? Kunde man ikke finde en anden og heldigere Form end denne specielle Pladsafgift? Hvis man i det hele taget skal kræve forøgede Indtægter til Statskassen af Biografteatrene, vil jeg henstille, at man i Udvalget forhandler om at finde en anden Form.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget og for øvrigt ogsaa af den højtærede Justitsministers Udtalelser ved Fremsættelsen fremgaar det, at man mener, at denne Pladsafgift ikke kan og ikke bør lægges over paa Publikum. Denne Udtalelse vidner om en noget for god Tro til Menneskene. Jeg tror, at Biografteaterdirektørerne er lige saa kloge som Mennesker i Almindelighed; de finder nok paa at gaa den ikke usædvanlige Vej at lægge den nye Afgift over paa Publikum. Truselen om Oprettelsen af flere Biografteatre hjælper neppe; de vedkommende bliver nok enige om i Fællesskab at øge deres Indtægter.

Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søgaard, udtalte, at Udviklingen indenfor Biografteatervæsenet ikke var god, og som Middel til at opnaa heldigere Forhold tænkte han sig en bedre Censur og et mere udstrakt lokalt Tilsyn. Der kan altid diskuteres om, hvorledes Censuren skal være, og lokale Tilsyn kan let faa en noget forskellig Karakter de forskellige Steder. Jeg er enig med den ærede Taler i, at vi bør forsøge en Reform paa dette Omraade; men jeg tror, at vi kan finde en anden og heldigere Vej. Det ærede Medlem Hr. Søgaard sagde, at Kommunalbestyrelserne paa det Sted, hvor Bevillingen skal udnyttes, burde høres, inden Bevillingerne blev uddelt. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; men jeg mener, man bør gaa videre. Under Finanslovsforslagets første Behandling udtalte jeg Ønskeligheden af, at vi kunde faa Biografteatrene gjort kommunale. Jeg vil paa mit Partis Vegne anbefale, at vi gaar den Vej. Saa har vi ikke alene et lokalt Tilsyn, men ogsaa et lokalt Ansvar for Biografvæsenets Udvikling. Jeg tror, at det samfundsmæssig set vil være den heldigste Form for Biografvæsenets Udvikling.

Biografteatervirksomheden er, som det ogsaa blev paavist af den ærede foregaaende

Taler, en god økonomisk Forretning, og Biografteatrene er tillige noget af en Kulturfaktor eller bør i hvert Fald være det og kan ogsaa blive det. Biografen er den Forlystelsesgren, som sikkert har det største Publikum blandt de større Børn og den konfirmerede Ungdom; derfor har denne Forlystelsesart, som den ærede foregaaende Taler ogsaa udtalte, en vis pædagogisk Indflydelse. Men naar saadanne Virksomheder skal drives udelukkende med Gevinst for Øje, udelukkende som Geschæft — og efter det Forslag, her foreligger, bliver dette Forhold ikke forandret —, kan man ikke forlange, at saadanne Virksomheder skal tage særlige pædagogiske Hensyn, og jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Søgaard i, at i adskillige Tilfælde bliver der i Biografteatrene vist Billeder, som er lige paa Grænsen af det forsvarlige overfor Ungdommen. Ved kommunal Overtagelse og Drift, gennemført paa en fornuftig Maade, tror jeg, vi kan vinde en stor samfundsmæssig Fordel baade pædagogisk og kulturelt set.

Kommunal Overtagelse vilde og maatte føre til, at vi fik store, velindrettede Lokaler, god Musik og gode Billeder. Det er rigtigt, hvad den ærede foregaaende Taler udtalte, at Filmsfremvisningen tangerer baade det almindelige Teater og Litteraturen. De levende Billeder er i Stand til baade at forædle og forringe de unge og modtagelige Tilskuernes Sind, og derfor gælder det om, at vi er meget varsomme paa dette Omraade. Man har Erfaringer for, at der er en vis Vekselvirkning mellem Biografteatrene, rigtige Teatre og Litteraturen. Naar gode klassiske Litteraturværker, som kun læses meget lidt, bliver filmatiseret godt, vækker de Interesse og samler Folk i Biografteatrene, og Bøgerne bliver bagefter læst. Noget af det samme gælder sikkert med Hensyn til almindelige Teaterstykker. Anvendte paa denne Maade kan Biografteatrene blive særdeles værdifulde Kulturfaktorer. Omvendt er der ingen Tvivl om, at bloddryppende Billeder i Biografteatrene bidrager til, at Tilskuerne ogsaa vil læse tilsvarende bloddryppende Romaner. Men man kan, som sagt, ikke forlange, at private Folk, der har det Formaal med Biografteatervirksomheden at tjene Penge, skal tage alle disse pædagogiske og kulturelle Hensyn, og jeg tror ikke paa, at gennemført lokalt Tilsyn vil være tilstrækkeligt, naar